

NOTATKA

z posiedzenia Komisji Ustawodawczej

Data posiedzenia: 2 grudnia 2008 r.

Nr posiedzenia: 124

Posiedzeniu przewodniczył: senator Krzysztof Kwiatkowski – przewodniczący komisji.

- Porządek posiedzenia:**
1. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 kwietnia 2008 r. (*sygn. akt P 9/06*) dotyczącego ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji i innych „służb mundurowych”;
 2. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 czerwca 2008 r. (*sygn. akt SK 16/06*) dotyczącego ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa;

- W posiedzeniu uczestniczyli:
- senatorowie członkowie komisji: Leon Kieres, Krzysztof Kwiatkowski, Bohdan Paszkowski, Grażyna Sztark, Marek Trzciniński,
 -
 - zaproszeni goście:
 - Kancelaria Prezesa Rady Ministrów:
 - radca szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Agnieszka Mordwińska.
 - przedstawiciele Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu: Marek Jarentowski

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 kwietnia 2008 r. dotyczący ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji i innych „służb mundurowych” omówił przedstawiciel Biura Legislacyjnego Marek Jarentowski. Wyjaśnił, że TK orzekł o niezgodności art. 41 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji i innych służb mundurowych w związku z art. 104 ust. 8 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS w zakresie, w jakim dopuszczają możliwość zmniejszenia emerytury policyjnej lub policyjnej renty inwalidzkiej o kwotę wyższą niż 25% świadczenia, wyłącznie w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego w wysokości wyższej niż 70%, nie wyższej jednak niż 130%, kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego — z art. 2 i art. 32 ust. 1 Konstytucji.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego wskazał, iż nie celowe jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej przez komisję w tej sprawie, bowiem w dniu 7 listopada 2008 r. do Marszłka Sejmu wpłynął rządowy projekt ustawy wykonujący przedmiotowy wyrok TK (druk sejmowy nr 1347). Dnia 18 listopada 2008 r. został on skierowany do Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. W projekcie tym rząd wykonuje wyrok inaczej niż zakładał projekt inicjatywy z informacji prawnej z dnia 23 lipca 2008 r.

W projekcie senackim przyjęto bowiem, że: „w przypadku emerytów „mundurowych” „dorabiających” powyżej 130% przeciętnego wynagrodzenia świadczenie ulegnie zmniejszeniu nie o 25%, lecz o co najmniej 25%, a nie mniej niż o kwotę maksymalnego zmniejszenia dotyczącej emerytów „dorabiających” w przedziale 70–130%.” W projekcie rządowym przyjęto natomiast : „nie

więcej jednak niż o 25 % wysokości tej emerytury lub renty inwalidzkiej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.”; Zastępca Przewodniczącego komisji senator Bohdan Paszkowski zaproponował, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Komisja jednogłośnie (4 głosy „za”) przyjęła przedstawiony wniosek.

Konkluzja: Komisja nie będzie wносиć o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

Ad. 2 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 czerwca 2008 r. (sygn. akt SK 16/06) dotyczącego ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa omówił przedstawiciel Biura Legislacyjnego Marek Jarentowski.

Wyjaśnił, że TK orzekł o niezgodności art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, rozumianego w taki sposób, że w podstawie wymiaru zasiłku chorobowego nie uwzględnia się wypłaconych pracownikowi — w okresie przyjętym do jej ustalenia — składników wynagrodzenia, od których pracownik ten uiszczył składkę na ubezpieczenie chorobowe, a które nie są mu wypłacane w okresie pobierania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby albo zasiłku chorobowego — z art. 67 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego wskazał, iż celowe jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej przez komisję w tej sprawie, bowiem określenie podstawy wymiaru zasiłku chorobowego wiąże się z wydatkami z systemu ubezpieczeń oraz wpływa zasadniczo na stosunki pracy. Wykonanie wyroku dotyczącego art. 41 ust. 1 ustawy, nie jest więc kwestią tylko prawną-legislacyjną, lecz wiąże się także z decyzją finansową i polityczną.

Stąd propozycja nawiązania do treści przepisu, który obowiązywał poprzednio (§ 10 ust. 1 rozporządzenia ministra pracy i polityki socjalnej z dnia 14 lutego 1995 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru i obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego, Dz. U. Nr 19, poz. 95, ze zm.): „*Przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego nie uwzględnia się składników wynagrodzenia, do których pracownik zachowuje prawo w okresie pobierania zasiłku w myśl postanowień układów zbiorowych pracy lub przepisów o wynagrodzeniu*”.

Choć propozycja ta usuwa niekonstytucyjność ustawy i stanowi dopuszczone wyraźnie przez TK wykonanie wyroku, to jednak, zmienia dotychczasowe reguły ustalania wysokości zasiłku chorobowego, wpływając na wydatki z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz na budżety pracodawców (reguły dotyczące obliczania zasiłku chorobowego, z mocy art. 92 § 2 kodeksu pracy, stosuje się bowiem również do obliczania wynagrodzenia wypłacanego w czasie niezdolności pracownika do pracy w czasie pierwszych 33 dni, którego obowiązek wypłacania ciąży na pracodawcy).

Ze względu na skutki społeczne i finansowe jakie pociąga za sobą dostosowanie systemu prawa do wyroku TK, projekt nowelizacji powinien być skonsultowany z Rządem.

Wobec powyższego zastępca przewodniczącego komisji senator Bohdan Paszkowski przedstawił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wykonanie tego wyroku.

Komisja jednogłośnie przyjęła przedstawiony wniosek (3 głosy „za”).

Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy został upoważniony senator Grażyna Sztark.

Konkluzja: Komisja wноси o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingową.

Sporządził M. Napiórkowski